

vanffeligigt undvære noget af sit Terræn, som det stedse vorende Handelskræere mere og mere lægger Beslag paa.

Der er derfor ikke nogen anden Mulighed, end at søge den fornødne Grund udenfor Toldbodens nuværende Territorium. En umiddelbar Forbindelse med Toldboden er imidlertid efter Kommissionens Mening i den Grad en Betingelse for Institutionens Levedygtighed, at man paa det Bestemteste maa fraraade at gaa bort derfra, og det tør vistnok endog antages, at de nuværende Lagerhavere ville foretrække at blive, hvor de ere, istedetfor at faa udvidede og bedre Lokaler fjernt fra Toldboden, da alle Manipulationer her ville kunne foregaa med færre Formaliteter, ringere Transportvanffeligheder og i det Hele ved en ganske anden Benyttelse af de Midler, som Toldbougivningen byder den Handelende i Behandlingen af hans Varer uden Tolds Erlæggelse, og endelig vilde Omkostningerne for Staten — eller for den Private, som oprettede Lageret — til det nødvendige Toldpersonale jo blive i høj Grad forøgede ved et saadant fra Toldboden adskilt Etablissement.

Idet man altsaa gaar ud fra, at man ved en Udvidelse af Frilageret vel maa gaa udenfor Toldboden, men dog blive i umiddelbar Forbindelse med denne, synes det at ligge nær at tænke paa Erhvervelsen af de Grunde, som ligge bag ved den nuværende Fri-lagerbygning, imellem denne og Toldbodveien, og derhos erhverve de dertil stødende private Bygninger, men foruden at den Plads, man herved vilde faa, langt fra vilde være tilstrækkelig og ikke saa stor som den ovenfor nævnte paa Hjørnet af ny Toldbodgade og Almallegade, vilde man ogsaa derved midlertidig fordrive de nuværende Lagerhavere fra deres Lokaler, da disse maatte ombygges.

Yderligere Udvidelse til denne Side ved Erhvervelse af Grunde paa den anden Side af Toldbodveien og ved Afspærring af denne Gade, hvorved man vilde komme til at nedlægge den ved Statens Medvirkning indrettede Afgang til Byen fra Toldboden og fordrive den betydte og indbringende Virksomhed, der nu drives, har man troet aldeles at maatte lade ude af Betragtning.

Naar man gaaer sydest, støder man først paa ny Toldbodgade, som efterat have naaet Toldboden danner dennes sydlige Grænse og dernæst udmunder i Almallegade, og her troer Kommissionen at have fundet en Plads, som i en nogenlunde overfluelig Fremtid vil kunne tilfredsstille alle Krav.

Ny Toldbodgade i Forbindelse med det ved samme liggende Bygningskomplex, der eies af det Classenske Fideikommiss, vil nemlig kunne afgive et til Diemedet overordentlig heldigt helliggende Areal, der er i den saa nødvendige umiddelbare Forbindelse med Toldboden.

Bed Erhvervelse af fornævnte Bygningskomplex samt Nedlæggelse af ny Toldbodgade, der vil kunne henflyttes til Nordfiden af almindelig Hospital, vilde man blive sat istand til at kunne skabe et tidsvarende og for den nærmest overfluelige Tid tilstrækkelig stort Fri-lager med rummelige og hensigtsmæssige til Kontorer, Lagerrum m. v. indrettede Lokaler, der kunde oplyses, opvarmes, forsynes med Dampkraft og i det Hele med alle de mekaniske Hjælpebidler, som ere nødvendige, hvor der skal drives en større Forretning.

Denne Dampkraft, hvis Tilveiebringelse ogsaa vilde give Anledning til mere udstrakt Anvendelse heraf som Arbeidshjælp paa Toldboden, har man ikke tænkt sig at skulle tjene nogen Fabrikation; thi vel er der flere mindre Bearbejdelser, navnlig af Manufakturvarer, som uden Alempe kunne foregaa i det eventuelle Frilager, ligesom den Behandling, enkelte Varer kunne blive undergivne der, ogsaa kan nærme sig til Omdannelse, men i det Hele har det ikke været Kommissionen muligt at indsee, hvorledes en Fabrikation af saa megen Betydning, at man skulde behøve at tage særligt Hensyn til den, kunde drives med Udlandet alene som Affætningsplads, medens dens Produkter ind imod Toldterritoriet bleve mødte af Told-satser, der mere eller mindre indeholde en Besyttelse for Produktionen i selve Landet.

Under alle Omstændigheder er Kommissionen af den Mening, at den større Produk-